

§ 8.

Opstaae Tvistigheder om et Hegn, som ligger i Skjellet mellem et Sogn, der efter denne Lov henlægges under Kongeriget og et under Hertugdømmet Slesvig beliggende Sogn, og Spørgsmaalet ikke som en Eiendomstrætte henhører under Domstolenes Afgjørelse, da skal Sognefogden søge ved Mægling med Sognefogden i det slesvigiske Sogn at tilveiebringe en Overenskomst imellem Parterne, og er i Mangel heraf Amtmanden over Ribe Amt be- myndiget til, efter foregaaende Forhandling med Amtmanden i det paagjældende slesvigiske Amt, for sit Vedkommende at afgjøre Sagen. Kunne disse ikke blive enige, har Amtmanden at forelægge Indenrigsministeren Sagen, som da afgjøres af ham efter Forhandling med Ministeren for Hertugdømmet Slesvig, samt i Tilfælde af Uenighed ved allerhøieste Resolu- tion.

Ved opstaaende Spørgsmaal om Sogne- skjel bliver Sagen dog stedse at forelægge Inden- rigsministeriet, som, hvis det ei derom kan enes med den slesvigiske Minister, forelægger Sagen for Kongen til allerhøieste Afgjørelse.

§ 9.

Ligesom der i de Sogne, hvorpaa denne Lov finder Anvendelse, ved forekommende Ud- skiftninger i det Hele bliver at forholde efter Kongerigets Love, saaledes skal det ogsaa være tilladt, efter de for Kongeriget gjældende Reg- ler her at mæglægge Hartkornsjorder med Plovtaarsjorder. Derhos skal det være Inden- rigsministeriet forbeholdt efter foregaaende For- handling med Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig for Kongerigets Vedkommende at til- lade Mæglæg af Jorder, som høre til forffjel- lige Lændsdele. I Tilfælde af Meningsulighed bliver Sagen at forelægge til allerhøieste Reso- lution.

Størrelsen af det afgivne eller modtagne Areal skal af vedkommende Landinspecteur eller Landmaaler, som leder Mæglægforretningen, udføres ikke blot i Kongerigets, men ogsaa i det paa Stedet gjældende slesvigiske Maal.

Udskiftnings- og Mæglægforretninger med tilhørende Kort skulle stedse indsendes i tvende Exemplarer, af hvilke Indenrigsministeriet, for-

saavidt Indsendelsen skeer dertil, har at tilstille det slesvigiske Ministerium det ene.

§ 10.

Alle Retshandlinger, som staae i Forbin- delse med Strandingsvæsenet, selv de, som ere af en reen civilretlig Natur, altsaa navnlig ogsaa Afholdelse af Auctioner over løst inddre- vet og strandet Gods, skulle i de Sogne, som ifølge § 1 ikke længere ville henhøre under Kongeriget, ligeledes udgaae fra de sydske Au- toriteters Omraade, saafremt en lignende Be- stemmelse maatte blive truffet med Hensyn til de Sogne, der fra Hertugdømmet Slesvig ifølge samme Paragraph henlægges under Kongeriget.

§ 11.

De til Løve Herreds Ret under Ribe Amt thingpligtige slesvigiske Beboere i Døstrup, Medolden, Randrup, Brede og Bisby Sogne udgaae i civilretlig Henseende fra Kongerigets Lovgivning og Bestyrelse, forsaavidt de forhen eller endnu under Troiborg Gods hørende Giere eller Besiddere af Hartkornsjorder i Em- merlev og Skads Sogne, der ere thingpligtige til Høier Herred i Hertugdømmet Slesvig, maatte i civilretlig Henseende udgaae fra be- meldte Hertugdømme.

§ 12.

Saafremt der skulde opstaae Spørgsmaal om denne Lovs Forstaaelse i enkelte Tilfælde, da blive saadanne Spørgsmaal, forsaavidt de ikke henhøre under Domstolene, at afgjøre af vedkommende Minister, om fornødent gjøres, efter foregaaende Forhandling med Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig eller ved allerhøieste Resolu- tion.

§ 13.

Kongen bestemmer, naar denne Lov, hvis Virksomhed beringes af, at tilsvarende Bestem- melser vedtages af Lovgivningsmagten for Her- tugdømmet Slesvig, træder i Kraft.